

θεραπευτήριον τοῦτο θὰ ἀποτελῆται ἐκ τριῶν παραλληλογράμμων κτείνων, ὃν τὸ μὲν πρῶτον θέλει χρησιμεύει πρὸς οἰκήσιν τοῦ διευθυντοῦ, τὸ δεύτερον, ἀπαρτιζόμενον ἐξ εὐρυχώρων αἰθουσῶν, πρὸς θεραπείαν τῶν πασχόντων καὶ τὸ τρίτον πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ νοσοκομείου. Τὸ δόλον οἰκοδόμημα θὰ περιβάλλῃ εὐρύτατος περίβολος μετὰ κήπου πρὸς περιδιάθεσιν τῶν ἀναρρωνώντων. Ἡ δική θαπάνη τοῦ θεραπευτηρίου προϋπελογίσθη εἰς δρ. 120,000.

— Ἡ πταῖσις τῆς ἐν Παρισίοις Προειδοφήτηκῆς τραπέζης ἡ πείληση τὴν ἀναστολὴν τῶν ἔργων σῶν ἐν τῇ τομῇ τοῦ Ισθμοῦ τῆς Κορίνθου, καθ' ὃντος ἐκ τῆς τραπέζης ταύτης ὡς Ἐταιρία τῆς τομῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου προκαταβολᾶς. «Οπως μὴ ἐπέθωσι τοραχαὶ ἐκ μέρους τῶν πολυάριθμων ἔργων τοῦ διεύθυντος τοὺς ἀπέστειλεν ἐγκατέρως ἓνα λόχον πεζικοῦ εἰς Καλαμάκιον. Εὔτυχως η κρίσις ἀπεσοδήθη πρὸς τὸ παρόν.

ΠΟΙΗΜΑΤΙΑ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

Προτείνονται εἰς μετάφρασιν τὰ κατωτέρω τρία ποιημάτια: ἐν ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ, ἔτερον ἐκ τοῦ γαλλικοῦ καὶ τρίτον ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ὑπὸ τοὺς ἑκῆς ὄρους:

α') Αἱ μεταφράσεις πρέπει νὰ εἶναι ἔμμετροι, προσεγγίζουσσαι κατὰ τὸ διαντάνοντας εἰς τὸ μέτρον καὶ τὴν κατὰ στροφὰς διατίσσοντας πρωτότοπου.

β') Νὰ εἶναι καθαρῶς γεγραμμένας καὶ νὰ φέρωσιν ἡ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀποστέλλοντος ἡ διεκριτικόν τι φευδώνυμον.

γ') Νὰ ληφθῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐστίας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 15ῆς ἀπριλίου 1889.

δ') Ἡ γλώσσα τῶν μεταφράσεων πρέπει νὰ εἴης ἀπλῆ κλίνουσα πρὸς τὴν καθομιλουμένην ἡ τὴν δημόσιην.

ε') «Ἐκαστον τῶν προτεινούσεων εἰς μετάφρασιν ποιημάτων εἶναι τὶς ὅλοις ἀνεξάρτητον. «Οθεν δύναται τις νὰ στείλη μεταφραστῶν τὴν πάνταν ἡ δύος ἡ ἑνὸς ἡ ἀντίστοιχη.

ζ') Αἱ κάλλισται τῶν μεταφράσεων θὰ δημοσιευθῶσσεν ἐν τῇ Ἐστίᾳ, εἰς ἐκαστον δὲ τῶν πρωτευόντων μεταφραστῶν, ὡς ἐνθύμημα τῆς ἐπιτυχίας, θὰ δοθῇ ἀνὰ μία πλήρης Περιανθήη τῆς Ἐστίας ἐν χρυσῷ θηρῷ.

Αἱ μεταφράσεις θὰ κριθῶσσεν ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς Ἐστίας τὸν κ. κ. Χ. Αννίνου, Γ. Σουρῆ καὶ Κ. Παλαμᾶς καὶ τῆς Διευθύνσας αὐτῆς. Ή δὲ κρίσις θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἐστίας κατὰ μάρτιον 1889.

Τὰ πρὸς μετάφρασιν προτεινόμενα ποιημάτια εἶναι τὰ ἑκῆς:

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Ίστας ἡδύπνευστε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον δῦσεις,
ἔγρεο, καὶ δέξαι χερός φίλατις στέρανον,
ὅν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραντόμενον δὲ πρὸς ἡῶ
δύεις, ὑμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

ΜΑΡΚΟΣ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΣ

DANS L'ÉGLISE

Aime celui qui t'aime, et sois heureuse avec lui.
— Adieu ! — sois son trésor, ô toi qui fus le nôtre!
Va, mon enfant bénit, d'une famille à l'autre.
Emporte le bonheur et laisse-nous l'ennui !

Ici, l'on te retient ; là-bas, on te désire.
Fille, épouse, ange, enfant, fais ton double devoir.
Donne-nous un regret, donne leur un espoir,
Sors avec une larme ! entre avec un sourire !

V. HUGO

DIE BOTSCHAFT

Mein Knecht ! steh auf und sattle schnell,
Und wirf dich auf dein Ross,
Und jage rasch durch Wald und Feld
Nach König Duncans Schloss.

Dort schleiche in den Stall, und wart,
Bis dich der Stallbub' schaut.
Den forsch mir aus : «Sprich, welche ist
Von Duncans Töchtern Braut ?»

Und spricht der Bub' : « Die Braune ist's, »
So bring mir schnell die Mār.
Doch spricht der Bub' : « Die Blonde ist's, »
So eilt das nicht so sehr.

Dann geh zum Meister Seiler hin,
Und kauf mir einen Strick,
Und reite langsam, sprich kein Wort,
Und bring mir den zurück.

H. HEINE

• Er Αθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1889.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΔΔΗΔΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ταχεικῶς Συνδρομητῇ. Ηράκλειον. Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ὁ Δ. Βερναρδάκης καὶ ὁ Ἐρν. Κούρτιος. — Ή ἔκδοσις τῶν Φαινινσῶν δὲν ἀνήκει βεβαίως εἰς τὴν τάξιν τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν πρωτοτιμένων ἐκδόσεων ἀρχαίων συγγραφέων.

κ. Ιω. Κρ. Ἀνδρόν. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.

κ. Πολ. Α. Τρ. Τραπεζῆντα. Τὸ χειρόγραφον εἰναις ἐκ τῶν συνηθεστάτων χρηστομαθειῶν τοῦ παρελθόντος αἰώνος, τῶν ἐν χρήσις ἐν τοῖς σχολείοις. — Τάλλα δυστυχῶς δὲν εἰναις κατάλληλα διὰ τὴν 'Εστίαν.

κ. Α. Κ. Π. Λεμριδόν. Ζητηθέντα φύλλα ἐστάλησαν.

κ. κ. Χ. Π. Τ. Πρέβεζαν. — Χ. Φ. Ἀλμυρόν. — Μ. Π. Καλλίπολιν. Σ. Λ. Δεόβαν. — Ι. Π. Κερασούντα. — Δ. Ζ. Manchester. — Π. R. Soroca. — Ι. Λ. Τρίπολιν. — Π. Γ. Σύρον. — Β. Β. Καλάμας. Ἐλήφθησαν.

καν. Ε. Π. Κ/πολιν. Ἐλήφθησαν.

κ. Ν. Δ. Κόρινθον. — Ζητηθέντα ἀντίτυπον Καλλ. Πινακοθήκης ἐστάλη. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν δημωδῶν μνημείων τούτων δημοσίων τὸ πρῶτον δὲν εἰναις ζῆσμα, ἀλλὰ παροιμία γνωστοτάτη, περὶ ής πολὺς ἐγένετο ἀλλοτε λόγος ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἐστίας, τὸ δὲ δευτέρον θὰ δημοσιευθῇ προσεχώς, ἀλλὰ ἀποστείλητε ήμεν καὶ ἀλλα δημοσί, δημοσί πυμπλήσωσι τούλαχιστον μίαν στήλην.

κ. Γ. Π. Γεράκιον. Ή ἀπόδειξις σᾶς ἐστάλη ἐγκαίρως μετὰ τῶν ἀποδειξεων τοῦ Σύμπαντος. Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τούτου ἀνεκοινώσαμεν τὴν καθυστέρησιν τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

κ. Θ. Χ. Φ. Κάλλιστον. ἀναμένομεν τὴν συνέχειαν. Θὰ λάβετε καὶ ἀλλα ἀντίτυπα τοῦ βιβλιαρίου. 'Ακόμη δὲν ἀπηγνήτησαν εἰς προγενεστέρων ἐπιστολὴν σας, ἐνεκα παρεμπεσούστης πολυειδῶς ἐργασίας. Θὰ γράψωμεν ὡς τάχιστα διὰ μακρῶν.

κ. Αθρ. Μ. Κ. Τρίκλα. 1) Ἡ λέξις εἰναις ἀρχαία καὶ δοκιμωτάτη, σημαίνουσα δι τι καὶ νῦν ἐν τῇ ἐπισήμῳ γλώσσῃ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ήτοι τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκτελέσεως ἔργου τινὸς ἐπὶ μισθῷ· οὕτως ὁ Φειδίας κατὰ Πλούταρχον ἦν ἐργολάθος τοῦ ἐν τῷ Παρθενώνι ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ Καλλιράτης ἡρογολάθησε τὸ μακρὸν τεῖχος ἐπὶ Περικλέους, ἡς λέγομεν σήμερον ἔλαθεν εἰς ἐργολαθίαν τὴν κατασκευὴν τοῦ τείχους ἀλπ. 'Ελέγετο δ' οὐ μόνον ἐπὶ τεχνικῶν ἔργων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διανοητικῶν: οὕτως ὁ Ιστοράτης ἀναφέρει «λόγων πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς ἐργολαθίαν γεγραμμένους, παρ' Ἀλκιφρόνος δὲ ἐταίρα τις ὑποτελεῖ λέγουσα σκωπικῶς περὶ τῶν πράξεων διδασκάλου τινὸς «ληρος ταῦτα εἰσι καὶ τύφος καὶ ἐργολαθεία μειρακίων, ὡς ἀνόητες» ήτοι ὡς θὰ ἐλέγομεν νῦν ἐκμετάλλευσις τῶν νέων, πράξεις εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμοις μόνον εἰς τὸ νὰ πορίζωσι χρήματα εἰς τὸν διδασκάλον. 'Η ἐτέρα σημασία τῆς λέξεως, καίτοι πάγκοινος νῦν καθ' ἀπαταν τὴν 'Ελλάδα, οὐδὲλως εἰναις παλαιά. Εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν κατοίκων τῆς πόλεως νίωνται γνωστότατον καὶ πῶς εἰσήχθη εἰς τὴν γλώσσαν. Πρὸ τριακονταπεντετίας περίπου νέοι τινὲς κομψεύμενοι διέρχοντο συγχόντατα εἰς ὅδον τινα προσπαθοῦντες νά